

EHRENSPETZ, CARL HENRIC

Then rätta äran [.] Ode. =(Rubr.)=/(N:
E:-S.) (Stockholm tryckt hos Lars
Salvius 1743.)

(Salvius
1743

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

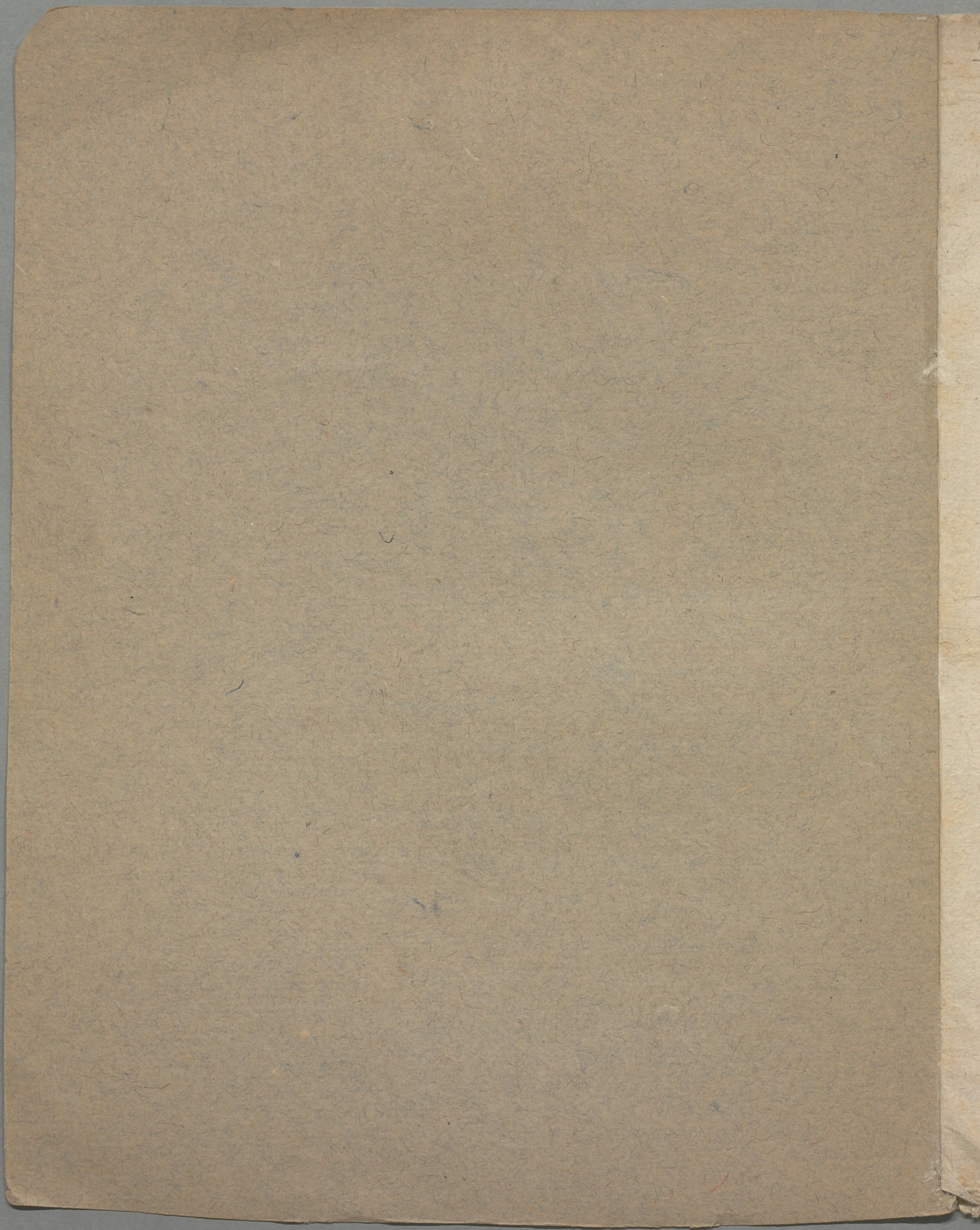
Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

ARAN THEN SATT

1743
1743

an Carl Henrik Thorsgård
(Kopier)

Sthlm
1743

Zhen

Rätta Aran

O D E.

* * *

Uppå en Väg så svår at
finna
O höga Sanning stat mig bi!
Tu kansf allena öfverwinna

Allt Mörker, som wi samle i.

Tu rena Eld, tänd up den Gnista,
Prometheus månd' fordom drista

Från Gudoms Sätet röstwa ned.

En, utan Tig, kan Tid och Tycke

På Laster sätta ädelt Smycke,

Och göra själfwa Dygden led.

Hur' mycket bör man icke strida.

För än dit wälde gillas kan

Uf et Begrep, som ej wil lida

I klofhet någon öfverman.

X

Som

Som wil Försynen kraftlös göra.
Och tror, at allting wäl utföra
Den högsta Wisbet är för swag.
Allt skulle mot wår wilja swara,
Om det fädt med i rådet wara
När Himlen satte Odet Lag.

Hwar en har nu sin egen Åra.
Et swagt och nedrigt Sinne tror,
At Guld och dyra kläder bära
Bör endast kallas wara stor.
En högfindt i sin dunst och willa
Skal myndigt kunna sig inbilla
At han den i sit Märcke för.
En grym, en girig, en Förslagen
Kan knota emot Himla Lagen
När Tu til skam hans åra gör.

Doch måste dese dårar blifwa
För tig en Seger ganska lätt.
De fins = imellan sig uprifwa;
På det Tu skalt behålla rätt.
Men, store Sanning, hu'r kan wärlden
Så länge blifwa i den flården,
At ge dem hjelte = namn och pris,
Som rasat mot Naturens lagar,
Och

Och endast användt sina dagar
Att wara Jordens Plågo = ris?
Kan Uran i et sinne trifwas
Som har sin lust i dråp och blod?
Skal folck från Hus och stillhet drifwas;
Och där i wisas hjeltemod.
Ur Menskian född til Menskjors plåga?
Ur rätt, at hon med wåld och låga
All Flit och konst til intet gör?
Ur hon et wildjur utan hächte,
Som afwog Skjöld emot sit Slächte,
Med en beprisad grymhet, för?
Hwar är Egyptens macht och heder,
Des wisdom och förfarenhet?
Hvem har i glömska grafwit neder
Caldéens djupa konst och wett?
Förstörde Greklands höga tanckar?
Wår wärld änn med förundran sanckar
Men smärtsfull måst förlorat ser.
Rom at des öfwerlestwor förde
Sit stora namn, som snart uphörde,
Och alldrig sedan wårte mer.
Si dese ju bedröfligt bära,
I, hjeltars Spökesser och Hamn,
X 2 Rog

Nog märcken af Er falska ära
Och alt för wäl bekante namn.
Hur' länge skal man än fortsara
Så flat och obetäncksam wara
Alt sätta för Er Altar opp?
I ären ju til alt ålände,
Af GUD i högsta wrede sände:
Och löpen utan Dygd Ert lopp.

Wårt wandrings Rättesnöre Lagen,
Som himlen i oss plantat har,
Bli af Ert raseri nedslagen.
Och Själswäld utan Tömmar far.
Wär rätta Frihet Lagsens Lydna
Med alt sit Nöje, Macht och Prydna,
I trug och wüldhet blir förwänd,
Ej straffas Lönd- och Illgrip mera.
En Dygd, som wärd är at regera,
Bli icke sökt; långt mindre känd.

We wärlden! när å slatofke sinnen
Til Styret hinna klifwa opp
The lemna djupa säre-minnen
Af sit förwände lefnads lopp.
Förstånd och Wett drifts i ålände.
De Frija Konster bli ej kände.

Och

Och Bonden från sin Plog bortförd.
Berömlig Handtwärck bli försmädde
Och Handlens fruchter nederträdde
Hwar Medlem i sitt wärck förstörd.

Nej, annorlunda är til sinnes
En, som rätt Hjelte wara bör.
Hos honom aldrig åtrå finnes
At döda Föld. Han själf förr dörr.

Med rof utaf menlösa Länder
Han smittar aldrig sina händer.
Men blir de spakas understöd.

Med stilla kärlek undervisar
Sin Medbror. Och med Snille lisar
Så mången som han ser i nöd.

Men, när hans land är bracht at föra
Rättmätigt krig, at åga Frid;
Med Leijons mod wil han sig göra
Först färdig til så ädel strid.

Han glad och tröstrik är i Nöden.
Med samma sinnes lugn han döden

Och alla plågor för sig ser,
Lif som han nögd och utan fara
Bland sina wänner plågar wara,
Och af rent hjärta med dem ler.

Om lyckan smickrar och syns blider,
Hans sinne lika stadigt är.

Han fäster sig emot the tider,
Som hon kan åter blifwa twär.

Hon aldrig honom kan bedröfwa ;

Så litet som hon kan insöfwa

Hans floka Fruchtans waksamhet.

Hans wisshet wet all medgång ställa,

Ut Odet honom ej kan fälla ;

Men styras af Försigtighet.

Han håller högmod alt för ringa

Alt kunna göra sig til Träl.

Med smärta ser han hämnden stinga

En nedrig, mörck och krypand' själ.

Han gärnings - lös ej stedz wil täncka

Förnuftets driff i Lustar säncka ;

Ty han den högsta reban har

Som mot Förshynens Lag kan swara :

Den är : i wiljan, til at wara

All jordens understöd och Far.

Hans Aras grundwal aldrig swichtar

Uf Egennyttans driff och Last:

Ut allmän skada honom richtar ;

Men i Försök som Bårg står fast.

Han

Han snärjs ej af Protei ränder ;
Han är nögd med sin del : och tänker
Hur Samwets Skatten renas kan.
Han har alt hwad af honom önskas ,
När allmän wälfärd stadigt grönskas.
Så lefwer rätt en Irans Man.
All sådan Dygd han ödmjukt hämtar
Ifrån den högsta Wisdoms Skatt.
Han med Gudsfruchtan aldrig skämtar ;
Men har den til sin grundwal satt.
Hans Himla - kärlek ljusligt brinner.
Den , hos sit Ursprung altid finner,
I stillhet , hjärtat trygt och gladt :
Hwars ömhet han ej modigt särar.
Och räds ej fet , med kloka dårar ,
I mjugg för Ewighetens Matt.
Det Land som thenne får regera
Är wist hos himmelen i nåd.
Han , med sin Förbild lärer flera ,
Att ge och ta uprichtigt råd.
I Gudar här på jorden , täncken ,
Hur' I Er då med rätta säncken
Uti en frögds och wällustis Ström!
O glädje , at rätt älskad blifwa :
Och

Och Faderns Märcken åter gifwa,
Att man åt Folck är kär och öm!

Men, om Förshnen ej behagar
Att lägga Bördan på hans Rygg,
Han likwäl lefwer sina dagar
Förnögd med all ting, fri och trygg.

Han sifer ej at styra andra,
Ty på en wäg, så swår at wandra,
Kan Menskligheten snastwa lätt.

Han har för Landet Suckar rena.
Han Hjelte är för sig allena.

Och följer Arans wägar rätt.

Tu store Macht, som alt kan styra,
Tu lemnar oftast Beslet fritt

Att List och Twedrächt i sin yra;
Men högsta Wärdet blir doch Dit.

Låt i vårt Land Dit Ljus uprinna:
Att wi ännu de Hjeltar finna,

Som Tu sjelf til vår räddning giordt.

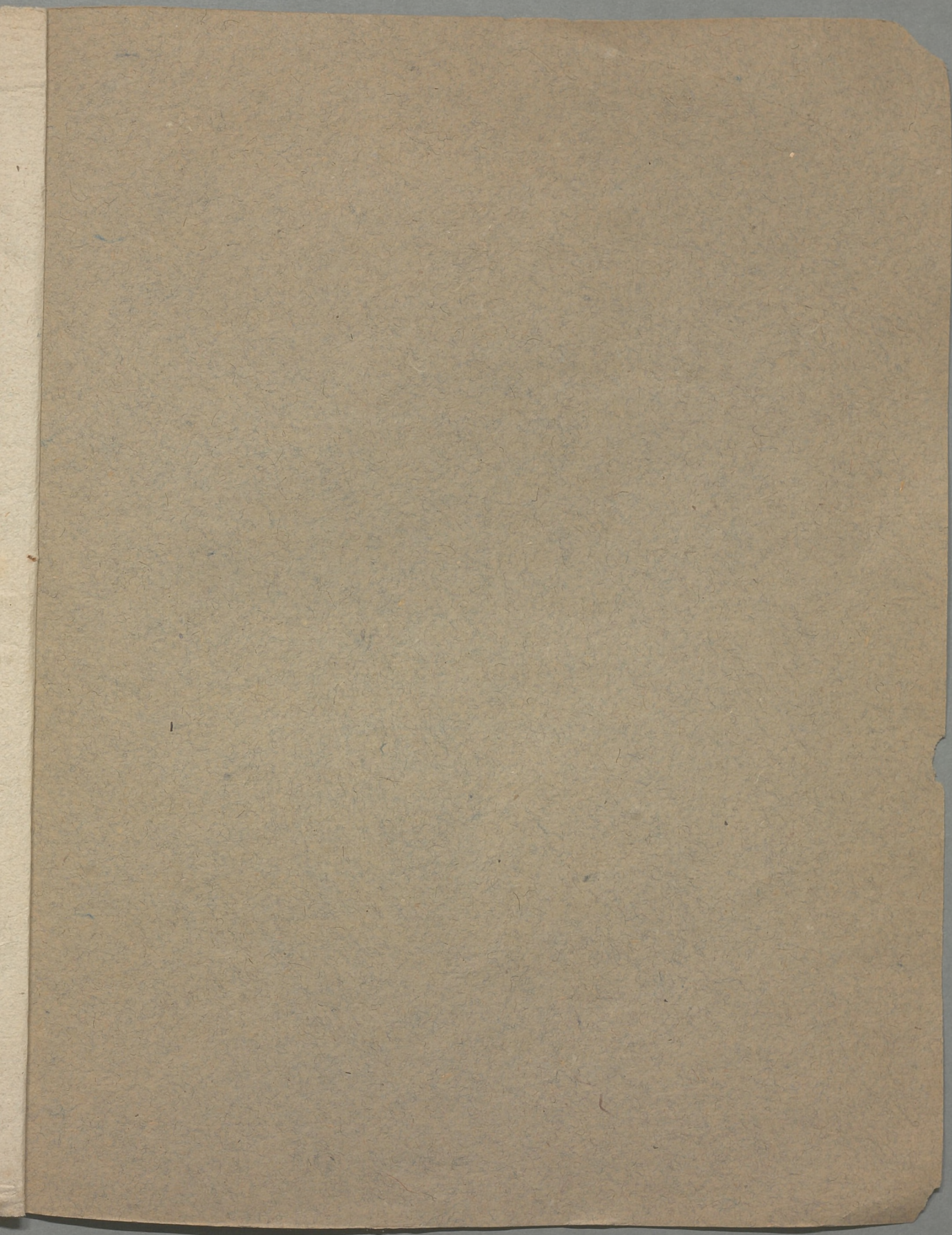
Lär oss de dälde Skatter söka.

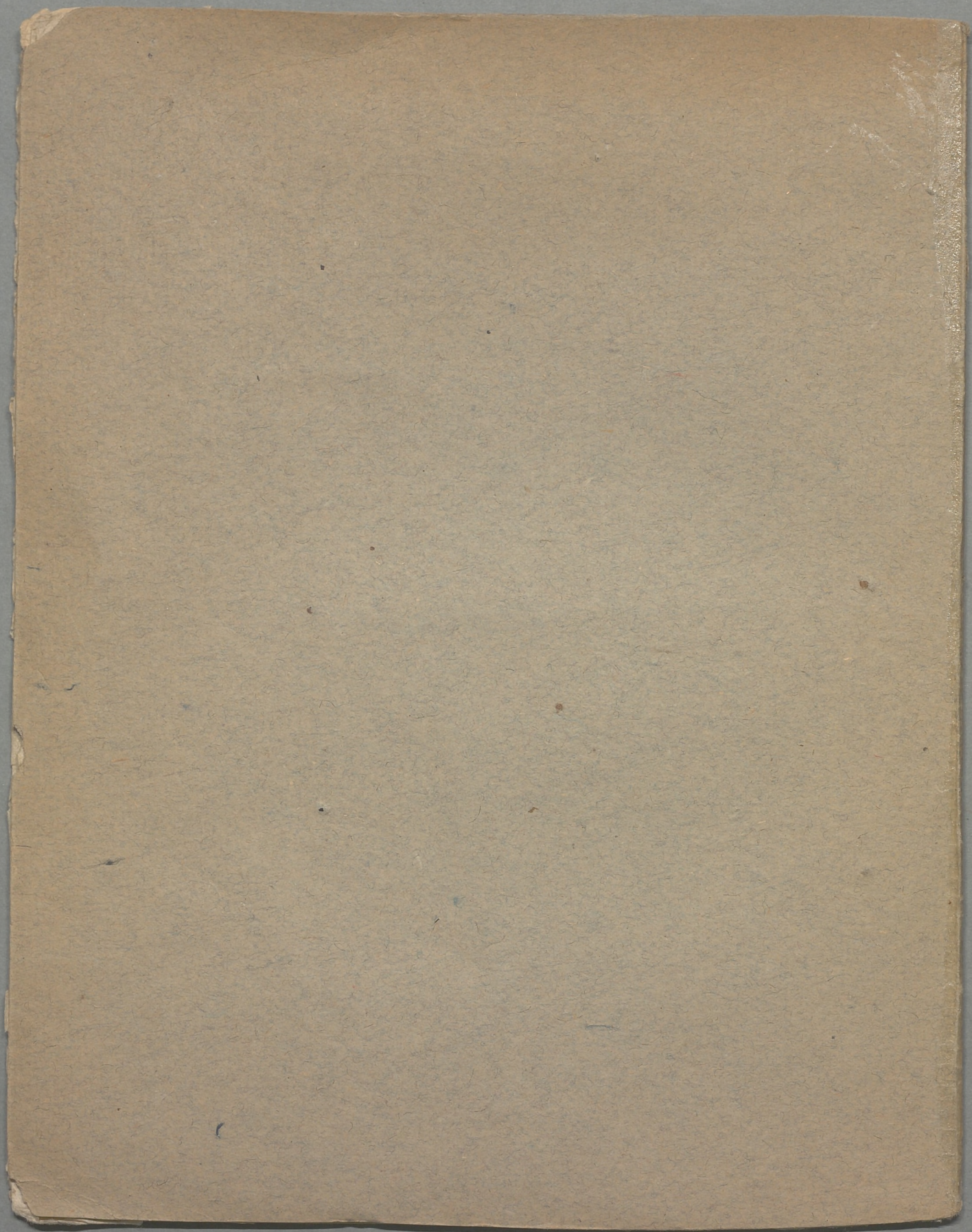
Och lär dem Landets Wälfärd öka
Att dit Namn må hos oss bli stort!

N: E: - S.

STOCKHOLM

Tryckt hos LARS SALVIUS 1743.

www.books2ebooks.eu